

Zahle: Det ærede Medlem for Frederikssund (Berg) siger Gang paa Gang, at Nationalbankens Direktion har akkviesceret ved de Oplysninger, den fik angaaende Albertis Regnskab, og tager det i den Betydning, at Nationalbankens Direktion skulde have befundet, at en saadan Regnskabsaflæggelse, som Alberti her havde præsteret, var i sin Orden. Jeg tror, at det ærede Medlem har Uret. Jeg tror, at Nationalbankens Direktions Stilling — og jeg har Grund til at tro dette — er den, at Direktionen ikke kunde være sikker paa, at der forelaa bedrageriske Affærer, fordi Direktionen, efter hvad der forelaa for den, vel kunde tro, at Alberti var engageret lovlige stærkt med Smøreksporforeningen, men ikke, at han havde stjålet Pengene, den kunde tro, at han havde laant Pengene ud af Sparekassen til Eksportforeningen, at han behøvede dertil 3 Mill. Kr., men ikke, at der forelaa Bedrageri, end sige Tyveri fra Albertis Side. Og mere end dette har Nationalbankens Direktion vist ikke taget fejl i. Men jeg tror, at det ærede Medlem ikke har nogen som helst Ret til at sige, at Nationalbankens Direktion havde anerkendt den Regnskabsaflæggelse, der var præsteret af Alberti, som tilbørlig og rigtig.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: Det forekommer mig, at det er en ganske formel Betragtning af mine Ord, det ærede Medlem gør. Han siger, at jeg skulde have sagt, at Nationalbanken fandt, at en saadan Regnskabsaflæggelse var i Orden, og det følger af det ærede Medlems senere Ord, at han mener, at mine Udtryk skulde opfattes, som om Nationalbanken skulde have erklæret, at den fandt denne Regnskabsaflæggelse i formel Orden. Noget saadant har jeg ikke udtalt mig om. Men hvad jeg derimod har al Grund til at tro, efter som hele Forholdet har udviklet sig, er, at Nationalbanken har anset Saldoposteringen i 1906 for at være i reel Orden. Det tillader jeg mig at tro, og jeg skal sige det ærede Medlem, hvorfor jeg tillader mig at tro det. Jeg tillader mig at tro det, fordi Resultatet af Nationalbankens egen Undersøgelse af Forholdet virkede beroligende, og fordi Banken bagefter har fortsat Forretningsforholdet til Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Derfor tillader jeg mig at tro, at omend Nationalbanken mente,

at der var en Posteringsfejl paa Aarsregnskabet, var der al Anledning til at tro, at Banken efter de Oplysninger, den fik, var kommen til den Anskuelse, at Forholdet var reelt i Orden.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Det ærede Medlem har altsaa i sin Egenskab af øverste Sparekasseautoritet i 1906 faaet at vide, at der var et Laan paa 3 Millioner fra Nationalbanken, som ikke var opført paa Sparekassens Regnskab, og han har intet hørt fra Nationalbanken senere, der kunde have givet ham den Opfattelse, at Nationalbanken mente, at det var en tilbørlig Regnskabsaflæggelse. Der havde da været al mulig Grund for det ærede Medlem, der havde den Stilling, til at lade den Sag undersøge; en saadan Grund havde Nationalbankens Direktion ikke.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: Det ærede Medlem udtalte først, at jeg i min Egenskab af øverste sparekassetilsynsførende havde faaet en Meddelelse fra Nationalbanken om, at saadan og saadan var dette Forhold. Det er ganske forkert. Jeg har aldrig nogen Sinde faaet nogen Meddelelse fra Nationalbanken. Den Omstændighed, at en Embedsmand uden noget Ønske fra vedkommende fortæller mig, hvad han har erfaret, er ikke noget Udtryk for, at vedkommende har foranstaltet en Henvendelse til mig som Minister. Det er det ikke, og det kan det ikke være. Det vil aldrig virke paa denne Maade. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at hvis han en Gang selv bliver Minister, vil han heller ikke opfatte Forholdet saaledes, at det, der her er sket, skal betragtes som en Henvendelse. Jeg har af Departementschefen faaet Underretning om Forholdet, det anerkender jeg, det har jeg aldrig lagt Skjul paa, det erkender jeg fuldt ud, men det er min Ret, som det er min Pligt som forhenværende Minister — og jeg tror, at de højtærede Herrer, der nu ere Ministre, ville give mig Ret deri —, at hævde, at en Meddelelse, der kommer paa den Maade, kan ikke kaldes en Henvendelse fra en Institution til en Minister. Det er umuligt. Dernæst vil jeg sige: Det ærede Med-